

Daniels Bog – nummer femoghalvfems

Åbenbaring af den profetiske betydning af den anden engels budskab

Jeff Pippenger

2024-02-28

I både den første og den tredje engels bevægelses historie kan budskabet sammenfattes i den anden engels budskab.

Og en anden engel fulgte efter og sagde: Faldet, faldet er Babylon, den store stad, fordi hun har givet alle folkeslag at drikke af hendes utugts vredes vin. Åbenbaringen 14:8.

Den anden engel identificerer profetiens tredobbelte anvendelse for dem, der ønsker at se. Den anden engel fremfører et profetisk budskab, og budskabet er, at Babylon er faldet to gange. Den identificerer Babylon som den „store stad“, der i kapitel sytten og atten identificeres som det moderne Babylon. Det moderne Babylon er faldet to gange, og dets fald blev frembragt, fordi hun fik alle folkeslag til at „drikke af sin utugts vredes vin“. Hendes utugt blev fuldbyrdet med jordens konger. Dette forhold tillod hende at benytte styrken fra de konger, hun begik utugt med, til at udføre sin „vrede“, som er den forfølgelse, hun bringer over Guds trofaste folk.

Vin er en lære, og den lære, som hun får alle nationer til at drikke af, er den falske lære, der hævder, at tilbedelsen af solen vil frembringe fred. Alle nationer antager hendes myndigheds „mærke“, som er tilbedelsen af solen, fremstillet ved søndagstilbedelse. Alle nationers antagelse af dette „mærke“ frembringes ved De Forenede Staters magt, men det sker i den tid med tiltagende krigsførelse, som Islams tredje ve bringer over planeten Jorden. Nationerne antager hendes vredes „vin“ på grundlag af et løfte om „fred og sikkerhed“.

„Hvorfra kommer påstanden om, at jeg har erklæret, at New York skal skylle bort ved en flodbølge? Dette har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt, idet jeg så de store bygninger skyde op dér, etage efter etage: ‘Hvilke frygtelige scener vil ikke finde sted, når Herren rejser sig for at ryste jorden forfærdeligt! Da vil ordene i Åbenbaringen 18,1–3 blive opfyldt.’ Hele det attende kapitel i Åbenbaringen er en advarsel om det, som kommer over jorden. Men jeg har ikke fået noget særligt lys med hensyn til, hvad der vil komme over New York, bortset fra at jeg ved, at de store bygninger dér en dag vil blive styrtet omkuld ved Guds magts vending og omvæltning. Ud fra det lys, der er givet mig, ved jeg, at ødelæggelse er i verden. Ét ord fra Herren, én berøring af hans mægtige kraft, og disse vældige bygningsværker vil falde. Der vil finde scener sted, hvis rædsel vi ikke kan forestille os.” Review and Herald, 5. juli 1906.

Den anden engels budskab blev gentaget den 11. september 2001, da New York Citys store bygninger blev styrtet i grus ved et strejf af Guds hånd.

Profeten siger: »Jeg så en anden engel stige ned fra himmelen; han havde stor magt, og jorden blev oplyst af hans herlighed. Og han råbte med vældig røst og sagde: Faldet, faldet er det store Babylon, og det er blevet en bolig for dæmoner« (Åbenbaringen 18:1, 2). Dette er det samme budskab, som blev givet af den anden engel. Babylon er faldet, »fordi hun gav alle

folkeslagene at drikke af sin utugts vredes vin« (Åbenbaringen 14:8). Hvad er den vin?—Hendes falske læresætninger. Hun har givet verden en falsk sabbat i stedet for sabbatten i det fjerde bud, og har gentaget den løgn, som Satan først fortalte Eva i Eden—sjælens naturlige udødelighed. Mange beslægtede vildfarelser har hun udbredt vidt og bredt, idet hun »lærer menneskebud som læresætninger« (Mattæus 15:9).

„Da Jesus begyndte sin offentlige tjeneste, rensede Han Templet for dets helligbrøde og vanhelligelse. Blandt de sidste handlinger i Hans tjeneste var den anden renselse af Templet. Således gives der i det sidste værk til verdens advarsel to særskilte kald til menighederne. Den anden engels budskab lyder: ‘Faldet, faldet er Babylon, den store stad, fordi hun har givet alle folkeslagene vin at drikke af sin utugts vredes vin’ (Åbenbaringen 14,8). Og i det høje råb i den tredje engels budskab høres en røst fra himmelen, som siger: ‘Drag ud fra hende, mit folk, for at I ikke skal blive delagtige i hendes synder, og for at I ikke skal få del i hendes plager. Thi hendes synder er nået op til himmelen, og Gud har ihukkommet hendes misgerninger’ (Åbenbaringen 18,4,5).” Selected Messages, bind 2, s. 118.

Mellem den 11. september 2001 og den snart kommende søndagslov i USA opfyldes de første tre vers i Åbenbaringen atten, for det er ved søndagsloven, at kaldet om at gå ud af Babylon begynder.

„Åbenbaringen 18 peger frem mod den tid, da menigheden som følge af forkastelsen af den trefoldige advarsel i Åbenbaringen 14,6–12 fuldt ud vil have nået den tilstand, som den anden engel forudsagde, og Guds folk, som endnu er i Babylon, vil blive kaldet til at skille sig fra hendes fællesskab. Dette budskab er det sidste, der nogen sinde vil blive givet til verden; og det vil fuldbyrde sin gerning. Når de, som ‘troede ikke sandheden, men fandt behag i uretfærdigheden’ (2 Thessaloniker 2,12), overlades til at modtage en kraftig vildfarelse og tro løggen, da vil sandhedens lys skinne over alle dem, hvis hjerter er åbne for at modtage det, og alle Herrens børn, som bliver tilbage i Babylon, vil give agt på kaldet: ‘Drag ud fra hende, mit folk’ (Åbenbaringen 18,4).” The Great Controversy, 389, 390.

Ved den snart kommende søndagslov vil det tidligere pagtsfolk modtage en kraftig vildfarelse. Fra den 11. september 2001, indtil den kraftige vildfarelse udgydes ved søndagsloven, gentages den anden engels budskab, og forkastelsen repræsenterer forkastelsen af „den trefoldige advarsel i Åbenbaringen fjorten, vers seks til tolv.“ I denne forstand er de tre engle repræsenteret ved den anden engels budskab. Den anden engels budskab er: Babylon er faldet, er faldet, og den anden engels budskab er anbragt mellem det første og det tredje budskab.

Udtalelsen fra den første stemme i Åbenbaringen kapitel atten er en gentagelse af den anden engels budskab, men den repræsenterer en forkastelse af alle tre engle i Åbenbaringen fjorten. Den anden engels budskab repræsenterer alle tre budskaber, og det bærer Alfa og Omegas signatur, for det blev forkyndt i den første engels bevægelses historie og vil siden igen blive forkyndt i den tredje engels bevægelse. Budskabet identificerer, at Babylon er faldet to gange, og i denne profetiske betydning identificerer det en »tredobbelt anvendelse af profetien«.

De første to gange, Babylon faldt, sådan som det er fremstillet ved Babel og Babylon, repræsenterer det moderne Babylons endelige fald. Den dobbelte bekendtgørelse om Babylons fald indrammes af den første og den sidste af de tre engles budskaber. De tre engles struktur bærer Alfa

og Omegas kendetegn, for det første budskab identificeres som det „evige evangelium“, hvilket efter selve definitionen betyder, at det er det evige evangelium, eller det samme evangeliske budskab til alle tider. Den tredje engels budskab er det evangeliske budskab, som advarer imod at modtage dyrets mærke, så det første budskab og det tredje budskab, som er det første og det sidste budskab, er de samme budskaber, for begge er evangeliet.

Alfa og Omega satte sin underskrift, „Sandhed“, på de tre budskaber, for det hebraiske ord, der oversættes med „sandhed“, blev skabt af den vidunderlige Lingvist ved at sammenføje det hebraiske alfabets første, trettende og sidste bogstav. „Tretten“ som symbol repræsenterer oprør, og det er i det andet budskab, at Babylons oprør, som fremstillet ved hendes falske læresætninger og utugt, identificeres. Som allerede bemærket indeholder det andet budskab også Alfa og Omegas underskrift, for det budskab, der blev forkyndt i milleritternes historie for at kundgøre dommens åbning, gentages i den tredje engels bevægelse for at identificere dommens afslutning.

Babels fald i Første Mosebog kapitel elleve er den første henvisning til Babylons fald, og vidnesbyrdet om Nimrods egenmægtige oprør bærer signaturen på den første engels budskab. Som påvist i tidligere artikler findes alle de tre engles tre budskaber også inden for den første engel. I den første engels budskab repræsenterer udtrykket „frygt Gud“ det første budskab, og udtrykket „giv Ham ære“ repræsenterer den anden engels budskab. Det tredje budskab findes i det første, når det forkynnder, at „hans doms time er kommet“.

I Nimrods fald, som er Babylons første fald, identificeres også de tre skridt i de tre engles budskab. Det fremstilles ved udtrykket »gå tik«.

Og hele jorden havde ét tungemål og én tale. Og det skete, da de drog bort fra østen, at de fandt en slette i Sinears land; og dér bosatte de sig. Og de sagde til hverandre: Kom, lad os stryge mursten og brænde dem godt. Og de havde mursten i stedet for sten, og jordbeg havde de i stedet for mørtel. Og de sagde: Kom, lad os bygge os en stad og et tårn, hvis top kan nå til himmelen; og lad os gøre os et navn, for at vi ikke skal blive spredt ud over hele jordens flade. Og Herren steg ned for at se staden og tårnet, som menneskenes børn byggede. Og Herren sagde: Se, folket er ét, og de har alle ét tungemål; og dette er, hvad de begynder at gøre; og nu vil intet blive dem umuligt af det, de sætter sig for at gøre. Kom, lad os stige ned og dér forvirre deres tungemål, så den ene ikke forstår den andens tale. Så spredte Herren dem derfra ud over hele jordens flade; og de holdt op med at bygge på staden. Derfor fik den navnet Babel, fordi Herren dér forvirrede hele jordens tungemål; og derfra spredte Herren dem ud over hele jordens flade. 1 Mosebog 11:1–9.

Babylons første fald, fremstillet som Babel, kommer til udtryk ved „kom, lad os“, tre gange. De tre engle er alle fremstillet i den første engel. Daniels Bog kapitel ét fremstiller også den første engels budskab, og som tidligere påvist i disse artikler findes den evige evangeliums tredelte prøvelse i det første trin, da Daniel nægtede at spise den babyloniske kost og i stedet valgte at give Gud æren. Hans første prøve var prøven i den første engels budskab, som nedsteg i den milleritiske historie den 11. august 1840 med en lille bog, som Johannes fik befaling om at spise.

Han fik derpå en visuel prøve på ti dage, som påviste en forskel mellem dem, der spiste den babyloniske kost, og dem, som ligesom Daniel valgte at spise grøntsager. Den anden prøve frembragte to klasser, ligesom den anden engels komme i 1844 gjorde. Denne anden prøve blev efterfulgt af prøven ved slutningen af tre år, hvor Nebukadnezar afsagde sin dom, som repræsenteret ved den tredje engels komme den 22. oktober 1844.

Efter Syndfloden fik Noa befaling om at bygge altre, og når han gjorde det, måtte han aldrig tilhugge eller forme de sten, han brugte, og han måtte heller ikke anvende mørtel til sit alter. Oprøreren Nimrod brugte mursten og mørtel og efterlignede derved pagtsforholdets alter, som var blevet påbudt dem, der genbefolkede jorden, at benytte. Det første „velan“ i Nimrods vidnesbyrd repræsenterer en „dødspagt“, som blev indgået i oprør imod det første budskab. Det andet „velan“ repræsenterer opførelsen af et tårn (en kirke) og en stad (en stat). Det andet „velan“ i Nimrods vidnesbyrd var sammenslutningen af kirke og stat, hvilket er den utugt, der omtales i den anden engels budskab. Det tredje „velan“ repræsenterede dommen i form af folkets adspredelse og forvirringen af sproget.

Babylons første fald er et forbillede på den første engels budskab, og Babylons andet fald i de to manifestationer, der fastslår elementerne i det moderne Babylons fald, er et forbillede på den anden engels budskab. Sådan er det, fordi Babylons fald, som det er nedskrevet i Daniels bog, repræsenterer en begyndelse og en afslutning, ligesom den anden engels budskab, der forkyndes ved adventismens begyndelse og afslutning. Søster White identificerede specifikt, at den dom, der blev bragt over Belsazzar, var blevet foregrebet i forbilledet ved den dom, der blev bragt over Nebukadnezar.

„Over den sidste hersker i Babylon var der, som forbilledligt over den første, kommet den guddommelige Vægters dom: 'O konge, ... til dig lyder ordet: Riget er taget fra dig.' Daniel 4:31.“ Prophets and Kings, 533.

Babylons andet fald bærer Alfa og Omes segl, ligesom den anden engels budskab gør. Seglet er fremstillet ved den første og den sidste konge i Babylons fald. Nebukadnezars dom og fald fremstilles som „syv tider“, hvilket er en henvisning til „de syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve, og „adspredelsen“ i Nimrods dom og fald er ligeledes en henvisning til „de syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve. Belsazzars dom og fald fremstilles ved de ildskrifttegn, som tilsammen udgør to tusind fem hundrede og tyve, hvilket også angiver en henvisning til „de syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve.

En »tredobbelt anvendelse af profetien« fastslås ved de to første vidner, som identificerer og stadfæster kendetegnene ved den tredje og endelige opfyldelse. Med Babylons tre fald identificerer selve det budskab, som påviser Babylons fald, også den regel, som profetiens tredobbelte anvendelse er baseret på. Babylons to første fald identificerer de profetiske kendetegn ved det tredje og endelige fald.

Milleritternes historie gentages til punkt og prikke i Future for Americas historie. I Milleritternes historie var en sammenstilling af regler, som William Miller blev fortrolig med og anvendte til at fastlægge den sandhedsramme, han benyttede til at forkynde den første engels budskab, et

vejmærke i denne historie. En „tre dobbelt anvendelse af profetien“ er en af de regler, som i disse sidste dage er blevet sammenstillet for at fastlægge den sandhedsramme, hvori den tredje engels budskab identificeres.

Roms tre fremtrædelsesformer, sammenholdt med de tre fremtrædelsesformer af Babylons fald, er nært forbundne, men har særskilte kendetegn. Tyrus' eller Babylons skøge, som bedriver utugt med jordens konger, er ét kød med dem, men hun hersker over disse konger, således som Jezabel herskede over kong Akab. Det moderne Rom er dyret i Åbenbaringen sytten, som den moderne Babylons skøge rider på og hersker over.

Vi vil fortsætte denne undersøgelse i den næste artikel.

"Da blev mine øjne vendt bort fra herligheden, og jeg blev henvist til resten på jorden. Engelen sagde til dem: 'Vil I undfly de syv sidste plager? Vil I gå ind til herligheden og nyde alt det, som Gud har beredt for dem, der elsker Ham og er villige til at lide for Hans skyld? Hvis således, må I dø, for at I kan leve. Gør jer rede, gør jer rede, gør jer rede. I må have en større beredelse, end I nu har; thi Herrens dag kommer, grusom både med vrede og brændende harme, for at lægge landet øde og udrydde dets syndere af det. Oftr alt til Gud. Læg alt på Hans alter—selvet, ejendom og alt—som et levende offer. Det vil kræve alt at gå ind til herligheden. Saml jer skatte i himmelen, hvor ingen tyv kan komme til, og ingen rust fortære. I må her have del i Kristi lidelser, dersom I herefter vil have del med Ham i Hans herlighed.'"

„Himlen vil være billig nok, hvis vi opnår den gennem lidelse. Vi må fornægte selvet hele vejen, dø bort fra selvet dagligt, lade Jesus alene træde frem og stadig have Hans herlighed for øje. Jeg så, at de, som i den senere tid har taget imod sandheden, måtte lære, hvad det vil sige at lide for Kristi skyld; at de ville få prøvelser at gennemgå, som ville være skarpe og smertelige, for at de gennem lidelse må blive rensset og skikket til at modtage den levende Guds segl, gå gennem trængselstiden, se Kongen i Hans skønhed og bo i Guds og de rene, hellige engles nærvær.“

„Da jeg så, hvad vi må være for at arve herligheden, og derefter så, hvor meget Jesus havde lidt for at erhverve for os en så rig arv, bad jeg om, at vi måtte blive døbt ind i Kristi lidelser, så vi ikke måtte vige tilbage for prøvelser, men bære dem med tålmodighed og glæde, idet vi vidste, hvad Jesus havde lidt, for at vi ved Hans fattigdom og lidelser kunne blive gjort rige. Engelen sagde: 'Fornægt selvet; I må skynde jer fremad.' Nogle af os har haft tid til at modtage sandheden og til at gå frem skridt for skridt, og hvert skridt, vi har taget, har givet os styrke til at tage det næste. Men nu er tiden næsten til ende, og det, som vi har brugt år på at lære, må de lære på få måneder. De vil også have meget at aflære og meget at lære på ny. De, som ikke vil tage imod dyrets mærke og dets billede, når forordningen udgår, må have beslutsomhed nu til at sige: Nej, vi vil ikke agte dyrets indstiftelse.“ Early Writings, 67.